NORAKSTS

Lieta Nr.A420558010

A42-01736-11/37

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Liepājā, 2011.gada 28.martā.

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Sērdiene,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.A.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 4.decembra lēmuma Nr.4391 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas (turpmāk arī – VP) Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – RRPKPP) priekšnieka vietniece 2009.gada 4.decembrī pieņēma lēmumu Nr.4391 (turpmāk arī - Lēmums), atstājot negrozītu VP RRPKPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora 2009.gada 20.oktobra lēmumu Nr.050/PA 430479 (turpmāk arī - sākotnējais lēmums), ar kuru *I.A.* saukts pie administratīvās atbildības un sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) $149.^5$ panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

[2] Pieteicējs *A.A.* iesniedzis tiesā pieteikumu, lūdzot atcelt piespriesto sodu.

Pieteicējs uzskata, ka pie administratīvās atbildības saukts nepamatoti. Paskaidro, ka labo pagrieziena manevru veicis, degot atļaujošam signālam - manevra veikšanas brīdī dega zaļa bulta, kas norāda virzienu pa labi. Pieteicējs uzskata, ka policijas darbinieks ir kļūdījies, līdz ar to pa rāciju sniedzis nepatiesu informāciju, kā rezultātā tika apturēts nepareizais transportlīdzeklis. Turklāt, no policijas fiksētā videomateriāla nav redzams ne pārkāpums, jo video ir filmēts no leņķa, kurā pilnībā nav iespējams konstatēt pārkāpumu, ne arī konkrēti iespējams identificēt pārkāpēju, jo transportlīdzekļa marka, modelis un krāsa (BMW melns) nav nekāds retums.

Papildus pieteicējs norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā pieteicējam netika uzrādīts veiktais videoieraksts.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2010.gada 25.februāra lēmumu nolemts pieņemt pieteicēja pieteikumu par VP RRP KPP priekšnieka vietnieces 2009.gada 4.decembra lēmuma Nr.4391 atcelšanu un ierosināt administratīvo lietu.

[4] Atbildētājas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes rakstveida paskaidrojumā pieteicēja pieteikumu neatzīts pilnā apjomā.

Lēmums pieņemts vadoties pēc faktiem, kas LAPK 243.panta izpratnē uzskatāmi par pierādījumiem un novērtējami saskaņā ar LAPK 244.pantu - administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA430479, pārkāpuma konstatēšanas vietā veiktā videoieraksta, pieteicēja iesnieguma un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora *M.S.* ziņojuma.

Atbildētāja uzskata, ka lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai atceltu pieteicējam piemēroto sodu.

[5] Pieteicējs 2010.gada 29.martā tiesā saņemtajā iesniegumā izteicis piekrišanu izskatīt administratīvo lietu rakstveida procesā bez tiesas sēdes.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes, ja lietā esošie materiāli ir pietiekami un tam rakstveidā ir piekritis pieteicējs.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami, lai izskatītu lietu rakstveida procesā, tādējādi, ņemot vērā pieteicēja izteikto piekrišanu, tiesa atzīst, ka lietu iespējams izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa lietā konstatē turpmāk norādītos apstākļus.

[5.1] 2009.gada 15.oktobrī pulksten 21.40 VP Rīga RP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk arī – PP CPB) 9.rotas jaunākais inspektors *M.S.* sastādīja pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA430479 (turpmāk arī – Protokols), konstatējot, ka 2009.gada 15.oktobrī pulksten 21.26.28 Rīgā, pa Kr.Valdemāra ielu no Bruņinieku ielas puses, Mālpils ielas virzienā vadītājs vadīja BMW ar valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/* brīdī, kad luksofora pamatsekcijā dega zaļais signāls ar melnu bultu, kas atļāva braukt tikai taisni, bet atļaujošā labā pagrieziena papildsekcijas signāls nedega jau kā 10 sekundes, pabrauca garām vietai, kur jāaptur transportlīdzeklis,

iebrauca krustojumā ar A.Briāna ielu un nogriezās pa labi uz to. Atbildība par šo pārkāpumu ir paredzēta LAPK 149.[5] panta pirmajā daļā.

Protokolā pieteicējs parakstījies, ka protokola eksemplāru viņš saņēmis. Pieteicējs paskaidrojis, ka Protokolam nepiekrīt. Protokolā norādīts, ka tam pievienots video *(lietas 28.lapa)*.

[5.2] 2009.gada 20.oktobrī VP Rīgas RP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenais inspektors pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA 430479, kurā atzina, ka pieteicējs ir izdarījis 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 56.6.punkta pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.[5] panta pirmajā daļā.

Lēmumā konstatēti apstākļi, kas pastiprina atbildību – LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punkts. Nolemts uzlikt pieteicējam naudas sodu Ls 40 apmērā *(lietas 29.lapa)*.

[5.3] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam pieteicējs 2009.gada 4.novembrī to pārsūdzēja VP Rīgas RPP KPP.

Iesniegumā pieteicējs norādīja, ka vēlas pārsūdzēt Protokolā minēto pārkāpumu, jo uzskata, ka nav pārkāpis LAPK 149.[5] panta pirmo daļu *(lietas 44.lapa)*.

[5.4] 2009.gada 2.decembrī VP Rīgas RP KPP PPP CPB jaunākais inspektors *M.S.* sniedza dienesta ziņojumu.

M.S. ziņoja, ka 2009.gada 15.oktobrī ap pulksten 21.26 tika apturēta automašīna BMW */reģistrācijas numurs/*, kura brauca pa Kr.Valdemāra ielu un nogriezās pa labi uz A.Briāna ielu brīdī, kad luksoforā nedega atļaujošā labā pagrieziena signāls. *M.S.* pats konstatēja šo pārkāpumu un fiksēja to uz video, pa rāciju sniedza informāciju pāriniekam *I.K.*, kurš atradās no pārkāpuma izdarīšanas vietas 30-40m attālumā. *I.K.* apturēja doto automašīnu, *M.S.* nekavējoties pienāca pie vadītāja un uzrādīja viņam fiksēto video, pēc kā sastādīja Protokolu. *M.S.* uzsver, ka var apgalvot to, ka automašīna, kura pārkāpa luksofora signālu un, kura tika apturēta, un, kura nofiksēta uz video ir viena un tā pati automašīna *(lietas 31.lapa)*.

[5.5] 2009.gada 4.decembrī VP Rīgas RP KPP priekšnieka vietniece pieņēma lēmumuNr.4391 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA 430479".

Lēmumā, citstarp, norādīts, ka, lai objektīvi izskatītu pieteicēja iesniegumu, tika noskatīts notikušā videoieraksts. Videoierakstā redzams, transportlīdzeklis, kas iebrauc krustojumā, kad luksofora pamat sekcijā dega zaļais signāls ar melnu bultu, kas atļauj braukt tikai taisni, bet atļaujošā labā pagrieziena papildsekcijas signāls nedeg. Transportlīdzeklim šķērsojot krustojumu un veicot labo pagriezienu uz A.Briāna ielu papildsekcijas atļaujošais signāls nedega jau apmēram 10 sekundes. Videoieraksts tika

veikts diennakts tumšajā laikā, līdz ar ko precīzi identificēt transportlīdzekli nevar, taču ieraksts ir jāizvērtē kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem, tajā skaitā kopā ar dienesta ziņojumu.

Atbildētājai nav pamata apšaubīt *M.S.* sniegto lietas apstākļu izklāstu un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu, tam kāpēc, lai policijas darbinieks apturētu pieteicēja vadīto transportlīdzekli, ja viņš nepārkāpa CSN prasības, un tādējādi sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem. Pamatojoties uz likuma „Par valsts policiju" 2., 10. Un 12.pantu, kā arī Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu, atbildētāja, uzskata, ka šajā gadījumā nav pamata neticēt policijas darbinieka apgalvojumiem, jo viņš nav tieši ieinteresēts šīs lietas iznākumā. Turklāt videoieraksts ir viens no papildpierādījumiem, ko veica jaunākais inspektors *M.S.*. Tā kā videoieraksts veikts diennakts tumšajā laikā, tad tajā precīzi nevar identificēt transportlīdzekli. Atbildētāja uzskata, ka abiem inspektoriem atrodoties postenī nebija nekādu šķēršļu identificēt transportlīdzekli, turklāt pulksten 21.26 satiksme nebija intensīva un kļūdīties inspektori nevarēja, ko arī apstiprina *M.S.* savā ziņojumā. Līdz ar to videoieraksta kvalitāte nevar būt par pamatu Protokola un sākotnējā lēmuma atcelšanai.

Ņemot vērā to, ka nav konstatēti apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, ieinteresētību pieteicēja sodīšanā, kā arī iespējas fiksēt pārkāpumu, nolemts sākotnējo lēmumu atstāt negrozītu *(lietas 35.-38.lapa).*

[6] Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods pieteicējam, izdošana saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

[7] Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Līdz ar to spriedumā LAPK normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas likuma redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā.

Atbildību par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu paredzēta LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā.

CSN 56.6.punkts noteic, ka zaļas bultas (bultu) signāls uz melna fona atļauj braukt norādītajā virzienā (virzienos). Tāda pati nozīme ir zaļai bultai luksofora papildsekcijā, turklāt bulta, kas atļauj nogriezties pa kreisi, atļauj arī apgriezties braukšanai pretējā virzienā. Ja zaļās bultas signāls luksofora papildsekcijā ir izslēgts, transportlīdzekļu braukšana attiecīgajā virzienā ir aizliegta.

[8] LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tādējādi, pārbaudot Lēmuma tiesiskumu, tiesai ir jāpārbauda, vai atbildētājas konstatētie apstākļi konkrētajos apstākļos dod pamatu uzskatīt, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu.

[9] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs Protokolā – Lēmumā norādītajā laikā vadījis automašīnu BMW ar valsts reģistrācijas Nr. */reģistrācijas numurs/* pa Kr. Valdemāra ielu no Bruņinieku ielas puses, Mālpils ielas virzienā un krustojumā ar A.Briāna ielu nogriezās pa labi.

Lietā ir strīds par to, vai Kr. Valdemāra / A.Briāna ielas krustojumā pieteicējs, vadot minēto transportlīdzekli, ir nogriezies pa labi brīdī, kad luksogora signāls braukšanu attiecīgajā virzienā nepieļauj.

[10] Atbilstoši LAPK 243.pantam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (..).

Izskatāmajā lietā kā pierādījumi vērtējami Protokols *(lietas 28.lapa)*, sākotnējais lēmums *(lietas 29.lapa),* pieteicēja sniegtie paskaidrojumi Protokolā *(lietas 28.lapa),* 2009.gada 4.novembra apstrīdēšanas iesniegumā policijai *(lietas 44.lapa)* un pieteikumā tiesai *(lietas 5.lapa),* VP RRPKPP PPP CPB jaunākā inspektora *M.S.* 2009.gada 2.decembra

ziņojums *(lietas 31.lapa),* Lēmums *(lietas 35.-38.lapa),* videoieraksts *(kompaktdisks aplpksnē, lietas 39.lapa).*

[10.1] Fakts, ka 2009.gada 15.oktobrī pulksten 21.26.28 Rīgā, *A.A.* vadot transportlīdzekli BMW ar valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/* pa Kr.Valdemāra ielu no Bruņinieku ielas puses, Mālpils ielas virzienā krustojumā ar A.Briāna ielu neapstājās, kad luksofora pamatsekcijā dega zaļais signāls ar melnu bultu, kas atļāva braukt tikai taisni, bet nogriezās uz tās pa labi, kad atļaujošā labā pagrieziena papildsekcijas signāls nedega jau 10 sekundes, fiksēts Protokolā.

No Protokola konstatējams, ka to sastādījis VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes CPB 9.rotas jaunākais inspektors *M.S. (lietas 28.lapa).*

Tiesu praksē atzīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir ne vien pierādījums lietā, bet pilda arī apsūdzības raksta funkcijas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248. panta pirmās daļas izriet protokola sastādītāja pienākums protokolā norādīt pārkāpuma izdarīšanas apstākļus un būtību. Atbilstoši LAPK 243.panta otrajai daļai administratīvā pārkāpuma protokols ir pierādīšanas līdzeklis. Tātad tajā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, ciktāl tie nav tikai amatpersonas secinājumi, vērtējami kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem *(sal. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008. gada 26. novembra rīcības sēdes lēmumā lietā Nr. SKA-684/2008).*

[10.2] Protokolā norādītos nodarījuma faktiskos apstākļus apliecina policijas darbinieka *M.S.* dienaesta ziņojums un notikuma fiksācija videoierakstā.

No *M.S.* dienesta ziņojumā norādītā izriet, ka *M.S.* pats konstatējis pārkāpumu un fiksējis to video, kā arī pa rāciju sniedzis informāciju pāriniekam, kurš atradies no pārkāpuma izdarīšanas vietas 30- 40 m attālumā, kas arī apturējis transportlīdzekli. *M.S.* nekavējoties pienācis pie vadītāja, uzrādījis fiksēto video, sastādījis Protokolu. *M.S.* ziņojumā norāda „varu apgalvot, ka a/m, kura tika apturēta un kura nofiksēta uz video ir viena un tā pati a/m" *(lietas 31.lapa).*

No videoieraksta *(lieta 39.lapa)* redzams, ka luksoforā notiek gaismas signālu maiņa, un pēc gaismu signāla maiņas papildsekcijā pa labi aizbrauc tumšas krāsas automašīna. Videoierakstā redzams, ka neviena cita tumšas krāsas automašīna tanī pašā virzienā, proti, pa labi šajā laikā nebrauc.

Tādējādi tiesa secina, ka policijas darbinieka *M.S.* sastādītajos dokumentos fiksētās ziņas apstiprina arī videoieraksts.

Tiesu praksē vairākkārt secināts, ka par pierādīšanas līdzekli administratīvā pārkāpuma lietā atzīstams jebkurš dokuments (rakstveida pierādījums), tostarp policijas amatpersonu dienesta ziņojums, ja tas satur informāciju par attiecīgajā lietā

noskaidrojamiem apstākļiem *(sal. sk. Senāta 2007.gada 15.jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-248/2007 19.punktu)*. (..) policijas amatpersonu dienesta ziņojumi kā rakstveida pierādījumi par lietas apstākļiem ir pieļaujami gan saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantu, gan Administratīvā procesa likuma 149.pantu *(sal. sk. Senāta 2007.gada 5.septembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-609/2007 5.9.punktu, Senāta 2008.gada 4.jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-439/2008 8.2. punktu)*. Lai apšaubītu dokumentos, kas sastādīti, policijas darbiniekiem veicot savus amata pienākumus, fiksēto ziņu patiesumu ir jābūt pārliecinošiem pierādījumiem par pretējo. Tiesa pierādījumus, kas pārliecinoši pierādītu pretējo, lietā nekonstatē. No lietas materiāliem neizriet apstākļi, kas varētu liecināt par policijas darbinieka apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu vai kļūdīšanos.

[10.2.1] Pieteicēja paskaidrojumus, ka viņš pārkāpumu nav izdarījis neapliecina nekādi pierādījumi.

Pieteicējs pieteikumā norāda, ka viņa automašīnā atradās persona *Ž.V.*, „kura apliecina" *(lietas 5.lapa)* ka krustojumā pieteicējs nogriezies pie atļautā signāla.

Lietā nav pierādījumu, par to, ka *Ž.V.* apliecinātu pieteicēja norādīto faktu. Protokolā nav norādīts, ka šāda persona būtu fiksēta kā notikuma lieciniece. Protokolu pieteicējs parakstījis, par lieciniekiem neko neminot, ierakstot vienīgi „nepiekrītu", un nenorādot uz apstākļiem, kas viņa paskaidrojumu varētu apstiprināt. Uz apstākli, ka notikumam bijusi lieciniece, pieteicējs nav norādījis arī iesnieguumā policijai, apstrīdot sākotnējo lēmumu *(skat. lietas 44.lapa)*.

No pieteikuma un pārējiem lietas materiāliem tiesa nekonstatē nekādus apstākļus, kāpēc uz šādu pierādījuma avotu pieteicējs nav norādījis arī agrāk. Ievērojot minēto tiesai nav iespējams izslēgt saprātīgas šaubas par to, ka lieciniece kā pierādījuma avots lietā parādījusies tikai pieteikuma tiesai gatavošanas stadijā.

[10.2.2] Pieteicējs norāda uz videoieraksta slikto kvalitāti.

Par kvalitāti piekrītot pieteicējam, tiesa tomēr norāda, ka videoieraksts konkrētajā gadījumā nav izšķirošais pierādījums.

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka video ieraksts var būt pierādīšanas līdzeklis, taču ne LAPK, ne arī citos normatīvajos aktos nav paredzēts, ka video ieraksts būtu obligāts pierādīšanas līdzeklis LAPK $149.^5$ panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma gadījumā. Pārkāpuma izdarīšanu var pierādīt arī ar citiem pierādīšanas līdzekļiem. Tādējādi videoieraksts lietā ir tikai viens no pierādījumiem, kas vērtējams kopsakarā ar pārējiem pierādījumiem.

Tiesa secinājumus spriedumā ir izdarījusi, vērtējot pierādījumus kopsakarā.

[10.2.3] Pieteicēja norādītais, ka policijas darbinieks kļūdījies un apstādinājis citu braucēju, neiztur kritiku, jo, kā tiesa konstatēja spriedumā iepriekš, neviena cita

tumšas krāsas automašīna tanī pašā virzienā, kurā aizbrauc pieteicēja vadītā automašīna, pēc luksofora gaismas signālu maiņas nebrauc.

[10.3] Ievērojot visu minēto tiesa policijas darbinieka sniegtajām ziņām konkrētajā gadījumā piešķir lielāku ticamību, nekā pieteicēja paskaidrojumiem. Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tiesas ieskatā policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. (..). (*skat. arī Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 27.augusta sprieduma lietā Nr.AA43- 0554-08 11.1.punktu, 2010.gada 14.janvāra sprieduma lietā Nr.AA43-0088-10 7.2.punktu*). Protokolā, dienesta ziņojumā un videoierakstā fiksētie pierādījumi nav pretrunīgi, tie kopsakarā apliecina, ka pieteicēja transportlīdzeklis krustojumā neapstājās, bet turpināja kustību pa labi luksofora papildsekcijā nedegot atļaujošajai zaļajai bultai.

Izvērtējot pieteicēja paskaidrojumus, tiesa ņem vērā, ka viņš kā pie atbildības sauktā persona ir ieinteresēts apgalvot, ka nav izdarījis pārkāpumu. Pieteicēja sniegtos paskaidrojumus par to, ka viņš pārkāpumu nav izdarījis un policijas darbinieks, iespējams, kļūdījies, pierādījumi neapliecina. Tā kā pieticēja sniegtie paskaidrojumi ir pretrunā ar Protokolā un ziņojumā norādīto, un to apliecina arī videoierakstā redzamais, tiesa uzskata, ka pieteicēja paskaidrojumi par faktiskajiem apstākļiem nav patiesi un ir sniegti ar nolūku izvairīties no administratīvās atbildības un soda.

[11] Ņemot vērā sprieduma [7] – [10] punktos minēto tiesa atzīst, ka pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu pieteicējs saukts pamatoti.

[12] Saskaņā ar LAPK 260.panta pirmo daļu personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības kā personiski, tā ar pārstāvja palīdzību iepazīties ar visiem lietas materiāliem. Šādas tiesības ir noteiktas arī APL 61.pantā. Līdz ar to tiesa secina, ka personai ir tiesības prasīt, lai to iepazīstina ar visiem pierādījumiem lietā.

Pieteicējs pieteikumā norāda, ka viņam netika uzrādīts videomateriāls.

Pārbaudījusi pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteicēja norādītais ir pretrunā ar policijas darbinieka dienesta ziņojumā minēto. Bez tam, pieteicējs Protokolā un iesniegumā policijai šādu faktu nav minējis.

Tomēr tam, vai videoieraksts uzrādīts vai nē, konkrētajā gadījumā lietā nav izšķirošas nozīmes. Kā norādījis Augstākās tiesas Senāts, procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu, tas ir, jānoskaidro minētā

procesuālā pārkāpuma ietekme uz administratīvā akta saturu. Attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvā akta saturu *(sk. Augstākas tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta sprieduma lietā Nr.SKA-386/2006 7. un 8.punktu).* Video ieraksta neuzrādīšana pati par sevi būtu atzīstama par būtisku procesuālu pārkāpumu un iemeslu Lēmuma atcelšanai gadījumā, ja videoierakstā fiksētais būtu pretrunā ar Protokolā un dienesta ziņojumā norādītajiem faktiem. Konkrētajā gadījumā, kā tiesa spriedumā atzinusi iepriekš, videoieraksts apstiprina Protokolā un policijas darbinieka dienesta ziņojumā norādīto.

Citus būtiskus procesuālus pārkāpumus administratīvajā lietvedībā tiesa nekonstatē.

[13] Saskaņā ar LAPK 149.[5] panta pirmo daļu par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, - uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam desmit latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no divdesmit līdz simt latiem. Tādējādi likumdevējs iestādei paredzējis tiesības rīcības brīvības ietvaros izlemt par transportlīdzekļa vadītājam piemērojamā soda apmēru.

Administratīvā soda uzlikšanu reglamentē LAPK 32.pants, kur noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pieteicējam par konstatēto pārkāpumu uzlikts naudas sods Ls 40.- apmērā. Lēmumā norādīts, ka lietā nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, bet kā atbildību pastipronošs apstāklis Lēmumā norādīts LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punkts, proti – gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta (..).

No lietas materiāliem pievienotā pieteicējam sastādīto protokolu saraksta pārskata *(lietas 32.lapa)* tiesa konstatē, ka pieteicējs arī iepriekš (gada laikā) ir izdarījis administratīvos pārkāpumus ceļu satiksmē, par kuriem ir sodīts.

Ievērojot minēto, kā arī no videoieraksta konstatējot, ka satiksme vietā, kur pieteicējs izdarīja pārkāpumu konkrētajā laikā nav bijusi intensīva, tiesa atzīst, ka atbildētāja, uzliekot naudas sodu pieteicējam virs tiesību normas sankcijā paredzētā minimālā, un zemāku par pusi no maksimālā apmēra, lietderības apsvērumus ir izdarījusi pareizi.

[14] Pastāvot spriedumā konstatētajiem faktiem un izdarītajiem secinājumiem tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 4.decembra lēmums Nr.4391 ir atstājams negrozīts, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantiem, 289.- 291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda:

noraidīt *A.A.* pieteikumu.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 4.decembra lēmumu Nr.4391 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA 430479".

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese (personiskais paraksts) S.Sērdiene

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ S.Sērdiene
Liepājā, 2011.gada 28.martā.